

APRÍL 2023

FARSKÝ INFORMÁTOR

RÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST VŠETKÝCH SVĚTÝCH NACINA VEŠ

16. ROČNÍK

VEĽKONOČNÝ PRÍHOVOR

Keď sme v živote konfrontovaní so smrťou zvykneme si klásť otázku: „Existuje život po smrti?“

Milan Bubák v knihe „Dve vína“ v príhovore na Veľkonočnú vigíliu píše:

V Belfaste, hlavnom meste Írska, sa v husto zaludnenej štvrti zvanej Shakill nachádza na jednom múre graffiti, ktoré sa vôbec nepokúša tváriť ako umenie. Spočíva v nápis: „Jestvuje život pred smrťou?“

Je to veľmi zaujímavá otázka, ktorá nás vedie k tomu, aby sme sa zamýšľali nad zmyslom nášho života. Ako prežívame svoj pozemský život? Zaiste, pred smrťou žijeme. Ale, aká je kvalita nášho života? To je to, nad čím sa zamýšľa autor nápisu na múre.

Je rozdiel medzi žiť a živoriť. A nemyslím to len v materiálnom slova zmysle. Duchovná chudoba života je oveľa horšia ako materiálna. Keď nás Boh stvoril, bolo to veľmi dobré. Pozval nás k blaženému životu. Prvotný hriech však všetko pokazil. Prišla bratovražda, potopa sveta i pád Babylonskej veže. Objavilo sa zlo ako následok našich hriechov. Namiesto lásky nás naplnila nenávisť, pokoru prevancovala pýcha, závisť dostala prednosť pred prajnosťou a ducha ovládli živočíšne pudy. Život bol často ťažký až neznesiteľný.

Viacerí veľkí ľudia Starého zákona sa pokúsili o našu renesanciu. Niekedy sa to darilo lepšie, inokedy horšie.

Pravým obnoviteľom našich životov je Boh. V osobe Ježiša Krista nám ukázal ako vyjsť z tmy na svetlo. Ako znovu začať žiť a prestať živoriť. Je to vlastne jednoduché. Odovzdať sa do Božej lásky, dobroty a milosrdenstva. Evanjelium nám dosvedčuje ako Ježiš menil kvalitu života ľudí, s ktorými sa stretol. Či už je to Mária Magdaléna, mýtnici Matúš a Zachej alebo Šimon Peter.

Jose Carlos Bermejo v knihe „Príbehy na uzdravenie duše“ píše: „Princ vlastnil nádherný diamant a bol naň náležite hrdý. No diamant sa raz poškodil a zostal nenávratne poškrabáný.“

Princa udalosť natolko zarmútila, že sa rozhodol urobiť všetko pre to, aby diamant navrátil do pôvodného stavu.

Nechal si zavolať popredných odborníkov a prikázal im uviesť diamant do pôvodnej podoby. Navzdory všetkým snahám sa však nikomu nepodarilo ryhu odstrániť či prekryť.

Nakoniec sa objavil geniálny brusič drahokamov. Zručnou a trpezlivou prácou sa mu podarilo vyryť do diamantu ružu. Ryha sa zmenila na stonku a diamant na kameň oveľa väčšej krásy.“

My sme ten diamant a naše chyby a nedostatky, to sú tie ryhy. Často sú príčinou bezduchého života. Síce žijeme, ale kdesi vnútri sme mŕtvi. Aj my potrebujeme odborníka, ktorý by nás vzkriesil a vytvoril z nás znovu niečo krásne.

Veľká noc ukazuje, že sa to dá. Ježiš na Veľký piatok nemal podoby ani krásy. Naše hriechy ho znetvorili a pribili na kríž. O tri dni, na Veľkonočné ráno, však opäť žiaril v plnej kráse.

Takto priniesol obeť za naše hriechy a otvoril nám cestu k plnosti života už tu na zemi a neskôr v nebi.

V úvode sme sa pýtali či existuje život pred smrťou, ale aj po smrti. Áno existuje, ale tú pravú hodnotu má len vtedy keď je prežívaný s Bohom.

*Milostiplné Veľkonočné sviatky vám želá
duchovný otec Emil*

EMERITNÝ ARCIBISKUP MONS. ALOJZ TKÁČ SI 17. MARCA PRIPOMENUL 33. VÝROČIE BISKUPSKEJ KONSEKRÁCIE

VÝROČIE BISKUPSKEJ KONSEKRÁCIE

„Začal som deväťdesiaty rok života,“ privítal nás s úsmevom, sediac pri okne v dobrej nálade a na otázku, čo si zo svojej konsekrácie pamätá, začal spomínať.

„Bola to veľká slávnosť, na moju biskupskú vysviacku prišli biskupi z Čiech, Poľska, Maďarska a Chorvátska. Tým najsilnejším momentom pre mňa bolo polozenie Evanjeliára na moju hlavu a pomazanie svätou krizmou, čo vyjadruje obsah služby biskupa: ohlasovať, posväcovať a spravovať.“

Arcibiskup Alojz Tkáč sa narodil sa 2. 3. 1934 v Ohradzanoch, za kňaza bol vysvätený 25. 6. 1961 v Bratislave. Od roku 1961 bol kaplánom v Zborove, v roku 1963 absolvoval základnú vojenskú službu a po nej prichádza na biskupský úrad, kde je archívárom. V roku 1976 mu bol odobraný štátny súhlas a bol mimo pastorácie. V roku 1983 sa stáva farárom v Červenici a 18. 2. 1990 bol menovaný za apoštolského administrátora v Košiciach. Je nositeľom Diamantovej Jánskeho plakety za dobrovoľné darcovstvo krvi (100 krát).

17. 3. 1990 ho J. Em. Jozef kardinál Tomko vysvätil za biskupa, o päť rokov boli Košice ako metropola novej cirkevnej provincie povýšené na sídlo arcibiskupa, čím sa stal arcibiskupom-metropolitom.

10. júla 2010 kánonicky odovzdal úrad arcibiskupa-metopolitu Košickej arcidiecézy.

*Prevzaté zo stránky košickej arcidiecézy
foto wikipedia*

BOŽIE MILOSRDENSTVO – ZÁCHRANNÁ BRZDA

Sviatok Božieho milosrdenstva je slávený na prvú nedeľu po Veľkej noci, čiže druhú veľkonočnú nedeľu, nazvanú Nedeľou Božieho milosrdenstva. Do liturgického kalendára ju zapísal najprv kardinál František Macharski pre krakovskú diecézu (1985) a potom niektorí poľskí biskupi v svojich diecézach. Na žiadosť Poľskej konferencie biskupov Svätý Otec Ján Pavol II. v roku 1995 ustanovil tento sviatok pre všetky diecézy v Poľsku. V deň kanonizácie sestry Faustíny 30. apríla 2000 pápež vyhlásil tento sviatok pre celú Cirkev. Inšpiráciou pre ustanovenie tohto sviatku bola túžba Ježiša Krista, ktorú odovzdala sestra Faustína. Pán Ježiš jej povedal: Túžim, aby prvá nedeľa po Veľkej noci bola sviatkom milosrdenstva (Den. 299). Túžim, aby sviatok milosrdenstva bol úkrytom a útočiskom pre všetky duše, zvlášť pre úbohých hriešnikov. V ten deň je otvorené vnútro môjho milosrdenstva. Vylievam celé more milostí na duše, ktoré sa približia k prameňu môjho milosrdenstva. Duša, ktorá pristúpi k svätej spovedi a svätému prijímaniu, dosiahne úplné odpustenie vín a trestov. V tento deň sú otvorené všetky Božie pramene, cez ktoré plynú milosti (Den. 699). Vo viacerých zjaveniach Pán Ježiš povedal nielen o mieste sviatku v liturgickom kalendári v Cirkvi, ale aj motív a cieľ jeho ustanovenia, spôsob prípravy a tiež veľké prísľuby. Najväčšou z nich je milosť „úplného odpustenia vín a trestov“ spojená s prijatím svätého prijímania v tom dni po svätej spovedi (bez náklonnosti k hriechu), v duchu úcty k Božiemu milosrdenstvu, čiže v postoji dôvery k Bohu a činnej lásky k blížnemu. Prípravou na tento sviatok má byť nověna z modlitby korunky Božieho milosrdenstva počas deviatich dní, začínajúc od Veľkého piatku. Sviatok môjho milosrdenstva vytryskol z [môjho] vnútra pre potešenie celého sveta (Den. 1517), povedal Pán Ježiš sestre Faustíne.

(prevzaté z www.milosrdenstvo.sk)

**SVÄTÝ OTEC JÁN PAVOL II.
POČAS NÁVŠTEVY SANKTUÁRIA
V KRAKOVE – LAGIEVNIKÁCH PAVEDAL
VELMI VÝZNAMNÉ SLOVÁ:
„NIČ ČLOVEK TAK NEPOTREBUJE, AKO
BOŽIE MILOSRDENSTVO – TÚ LÁSKAVÚ
LÁSKU, SPOLUCÍTIACU, POZDVIHUJÚCU
ČLOVEKA PŇNAD JEHO SLABOSŤ
K NEKONEČNÝM VÝŠINÁM SVÄTOSTI BOHA.“**

Sviatok Božieho milosrdenstva by bez Veľkej Noci vlastne ani nemohol existovať. Veľká Noc je najväčší kresťanský sviatok a udalosti Veľkonočného Trojdnia sú obrazom milosrdného Boha plného lásky voči človeku. Nebyť Kristovej obety na kríži by sme určite nemali sviatok Božieho milosrdenstva. Bolo to práve to veľkopiatočkové prebodnuté srdce. Vykrvácané telo, odovzdaná duša. Obeta, ktorú nenahradili žiadne iné, ani starozákonné zápalné obety býkov či capov, ani naše novodobé snaženia.

Lebo niet väčšej lásky ako je tá, ktorá sa obetuje pre dobro druhého. Ale nie tak, ako ju často vnímame my zo svojho pohľadu obety pre tých, ktorých milujeme a ktorými sme milovaní.

Boh ide ešte ďalej. Za hranicu dobrých vzťahov, či príbuzenstva, či lásky ako z románu.

Nie je to obeta pre kamarátov, nie je to obeta pre lásku života, akú vidíme v romantických filmoch ako napr. v Titanicu, kde sa Jack obetuje kvôli Rose, ktorá je zachránená v ňle, no on zamrzne na hladine oceánu. Dokonca táto obeta presahuje aj obetu, ktorú poznáme zo vzťahu rodiča a dieťaťa.

Podstata obety Boha je v tom, že Boh sa obetuje za nás všetkých, ktorí sme sa mu odcudzili hriechom, ktorí ho nepoznáme a ktorí o túto Jeho obetu možno momentálne ani nestojíme. V tom spočíva veľkosť obety Boha. On nepozerala na to, či už od nás dostal aspoň náznak nejakej lásky, záujmu, snahy.

On ide prvý a ide až na smrť, aby sme mohli my žiť, nielen na tom svete.

A prečo to robí? Lebo Boh je láska. Lebo On stále dáva šancu človeku na zmenu.

Až po koniec nášho života. Prvým človekom, o ktorom vieme, že sa dostal do neba je paradoxne lotor na kríži. Zlodej, vrah, na prvý dojem odpísaný kriminálnik. Podľa našej spravodlivosti človek patriaci do pekla, aby si tam vypil do dna pohár trpkosti, ktorú spôsobil druhým.

A práve z tohto dna, v ktorom sa s ním stretáva tesne pred smrťou Ježiš Kristus, ktorý aj práve kvôli nemu na toto dno padol a vzal na seba bremeno jeho hriechu a spravodlivý trest, z tohto dna mu po vyznaní ľútosti oznamuje svoj zámer. „Ešte dnes budeš so mnou v raji.“

Táto Božia láska dokonaná na kríži nemá obdoby. A nik iný v histórii ľudstva neučinil takúto obetu ako Boh sám.

Kto iný dáva život za tých, o ktorých vie, že si túto obetu vlastne ani nevážia a svojím životom a skutkami vlastne ani nezaslúžia? A On sa na to podujal. Zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešnici. Keď sme boli oddelení od Boha hriechom. Lebo nás miloval a takejto lásky my sami od seba nie sme schopní, je nám to ťažké pochopiť.

Sviatok Božieho milosrdenstva je akousi pripomienkou pre nás – že je tu záchranná brzda našich možno často nevydarených životov. Že aj keď je náš život v poriadnom bahne, máme stále šancu na zmenu, ak sa obrátíme k Bohu. Sviatok Božieho milosrdenstva v nás má opätovne umocniť Božiu lásku k nám, v čase, keď si to vôbec nezasluhujeme, keď padáme, keď sme hriešni, aby sme sa nebáli urobiť krok, povedať slovo, či smerovať myšlienku k Nemu. Bože, odpusť mi.

Božia láska nemá hraníc. A jeho prebodnuté srdce pre nás je vlastne bránou milosrdenstva, cez ktorú nás pozýva bližšie k sebe. Lebo nás miluje a chce nás zachrániť z našich bied, hriechu a smrti.

Lenka Pčolinská

PILÁT HOVORÍ: ČO JE PRAVDA?

Piatok Pánovho utrpenia, 15. apríla 2022, Bazilika sv. Petra

V pašiovom rozprávani evanjelista Ján dáva osobitný význam Ježišovmu dialógu s Pilátom. A práve nad ním sa chceme na pár minút zamyslieť, skôr než budeme pokračovať v našej liturgii.

Všetko sa začína Pilátovou otázkou: «Si židovský kráľ?» (Jn 18,33). Ježiš chce, aby Pilát pochopil, že táto otázka je vážnejšia, než si myslí, ale že má zmysel len vtedy, ak neopakuje jednoducho len obvinenie, ktoré vyslovili iní. Preto sa pýta: «Hovoríš to sám od seba, alebo ti to iní povedali o mne?»

SNAŽÍ SA PILÁTA PRIVIESŤ K VYŠŠIEMU NÁHLADU

Hovorí mu o svojom kráľovstve: o kráľovstve, ktoré «nie je z tohto sveta». Prokurátor chápe len jedno: že nejde o politické kráľovstvo. Ak sa má hovoriť o náboženstve, nechce sa púšťať do takýchto otázok. Preto sa s náznakom ironie pýta: «Tak predsa si kráľ?» Ježiš odpovedal: «Sám hovoríš, že som kráľ.» (Jn 18,37).

Vyhlasujúc, že je kráľ, sa Ježiš vystavuje smrti, no namiesto toho, aby sa zbavil viny popretím, dôrazne to potvrdzuje. Nechá vyjsť najavo svoj vyšší pôvod: «Prišiel som na svet...» – teda tajomne existoval pred pozemským životom, prišiel z iného sveta. Prišiel na zem, aby bol svedkom pravdy. K Pilátovi sa správa ako k duši, ktorá potrebuje svetlo a pravdu, a nie ako k sudcovi. Viac sa zaujíma o Pilátov ľudský osud než o svoj vlastný. Svojou výzvou, aby prijal pravdu, ho chce priviesť, aby vstúpil do seba, aby na veci hľadel inými očami, aby sa povzniesol nad momentálny spor so Židmi.

Rímsky prokurátor prijíma Ježišovo pozvanie, avšak k tomuto druhu rozumovania je skeptický a ľahostajný. Tajomstvo, ktoré tuší v Ježišových slovách, ho desí a radšej rozhovor ukončí. Sám pre seba si teda zamrmle a pokrčí plecami: «Čo je pravda?» a opustí pretórium.

Ako je len aktuálna táto stať evanjelia! Aj dnes, tak ako v minulosti, si človek neprestáva klásť otázku: „Čo je pravda?“ Ale podobne ako Pilát sa roztržito obracia chrbtom k tomu, ktorý povedal: „Prišiel som na svet, aby som vydal svedectvo pravde.“ a „Ja som Pravda!“ (Jn 14,6).

Prostredníctvom internetu som sledoval nespočetné množstvo diskusií o náboženstve a vede, o viere a ateizme. Zarazila ma jedna vec: hodiny a hodiny dialógov, bez toho, aby padlo meno Ježiš. A ak sa veriaci strana niekedy odvážila menovať ho a uviesť skutočnosť jeho vzkriesenia z mŕtvych, okamžite tu bola snaha uzavrieť diskusiu ako nesúvisiacu s témou. Všetko sa deje „etsi Christus non daretur“: akoby na svete nikdy neexistoval človek menom Ježiš Kristus.

Čo je toho výsledkom? Slovo „Boh“ sa stáva prázdnu nádobou, ktorú si každý môže naplniť tak, ako sa mu páči. Ale práve preto sa Boh postaral o to, aby on sám dal svojmu menu obsah: «Slovo sa stalo telom». Pravda sa stala telom! Odtiaľ pramení úporná snaha vynechať Ježiša z rozprávania o Bohu: on zbavuje pýchu človeka každej zámienky na to, aby mohol sám rozhodovať, čo je Boh!

„Ach iste: Ježiš Nazaretský!“, zaznieva námietka. „A čo ak niekto pochybuje že vôbec existoval!“ Slávny anglický spisovateľ minulého storočia – známy širokej verejnosti ako autor cyklu románov a filmov Pán prsteňov – John Ronald Tolkien v jednom liste odpovedal svojmu synovi, ktorý mu nadhodil rovnakú námietku:

„Je potrebné mať závažnú vôľu neveriť, aby sme sa domnievali, že Ježiš nikdy neexistoval alebo že nepovedal slová, ktoré sa mu pripisujú, tak veľmi je nemožné, že by si ich vymyslela akákoľvek iná bytosť na svete: „Prv ako bol Abrahám, Ja Som“ (Jn 8,58); a „Kto vidí mňa, vidí Otca“ (Jn 14,9) (Z Listov J. R. R. Tolkiena, Houghton Mifflin 1981).

Jedinou alternatívou ku Kristovej pravde – dodal spisovateľ – je, že ide o „prípád dementnej megalománie a o gigantický podvod“. Mohol by však takýto prípad obstáť pred dvadsiatimi storočiami tvrdej historickej a filozofickej kritiky a priniesť ovocie, ktoré priniesol?

DNES SA IDE EŠTE ĎALEJ AKO JE PILÁTOV SKEPTICIZMUS

Sú ľudia, ktorí si myslia, že sa ani len nemá klásť otázka „Čo je pravda?“, pretože pravda jednoducho neexistuje! „Všetko je relatívne, nič nie je isté! Myslieť si niečo iné je nepripustná opovážlivosť!“ Už nie je priestor pre „veľké naratívy o svete a o realite“, vrátane tých o Bohu a o Kristovi.

Bratia a sestry, ktorí ste ateisti, agnosticci alebo ešte hľadáte (ak niekto práve počúva): slová, ktoré vám teraz poviem, nepovedal úbohý kazateľ ako som ja. Je ním ten, ktorého mnohí z vás obdivujú, o ktorom píšu a za ktorého učeníkov a pokračovateľov sa možno považujú: Søren Kierkegaard, iniciátor filozofického prúdu existencializmu. Hovorí takto:

„Veľa sa hovorí o ľudských biedach; veľa sa hovorí o premárnených životoch. No premárnený je jedine život toho človeka, ktorý si nikdy neuvedomil, pretože nikdy nemal, v najhlbšom zmysle, dojem, že existuje Boh a že on – on sám, jeho ja – stojí pred týmto Bohom.“ (Søren Kierkegaard, Choroba na smrť, z r. 1849).

Hovorí sa: vo svete je priveľa nespravodlivosti a utrpenia na to, aby sme verili v Boha! To je pravda, ale uvedomme si, o čo absurdnejšie a neznesiteľnejšie sa stáva zlo, ktoré nás obklopuje, bez viery v konečné víťazstvo pravdy a dobra. Ježišovo vzkriesenie z mŕtvych, ktoré budeme oslavovať, je príslubom a zárukou, že ten triumf sa uskutoční, pretože sa už začal s ním.

Keby som mal odvahu apoštola Pavla, aj ja by som musel zvolať: „Prosím vás, zmierte sa s Bohom!“ (2 Kor 5,20). „Nepremárnite“ aj vy svoje životy! Neodídte z tohto sveta tak ako odišiel Pilát z pretória, s tou zavisnutou otázkou: „Čo je pravda?“ Je to príliš dôležité. Je to otázka poznania, či sme žili pre niečo, alebo naprázdno.

Ježišov rozhovor s Pilátom však ponúka príležitosť aj k ďalšej úvahe, ktorá je tentokrát adresovaná nám veriaciim a ľudom Cirkvi, nie tým vonku. „Tvoj národ a veľkňazi mi ťa vydali!“ Gens tua et pontifices tradiderunt te mihi (Jn 18,35). Ľudia tvojej Cirkvi, tvoji kňazi ťa opustili. Diskvalifikovali tvoje meno hroznými zločinmi! A my by sme mali ešte v teba veriť? Aj na túto strašnú námietku by som chcel odpovedať slovami, ktoré prv spomenutý spisovateľ napísal synovi:

„Naša láska môže byť schladená a naša vôľa poodieraná tým divadlom nedokonalostí, bláznovstva a hriechov Cirkvi a jej služobníkov, no nemyslím si, že ten, čo už raz naozaj uveril, opúšťa vieru pre tieto dôvody, a tým menej ten, kto má určitú znalosť dejín... Je to pohodlné, pretože nás to ťahá odvrátiť pohľad od seba samých a svojich chýb a nájsť si obetného baránka... Myslím, že som citlivý na škandály rovnako ako aj ty a každý iný kresťan. Veľa som trpel v živote pre nevedomých, unavených, slabých a neraz aj zlých kňazov.“

Podobný výsledok sa napokon dal očakávať. Začal sa pred Veľkou nocou Judášovou zradou, zapretím Šimona Petra, útekem apoštolov... Treba teda plakať? Áno – odporúčal Tolkien synovi – ale za Ježiša, za to, čo musí znášať on, ešte skôr ako za nás. Plakať – dodávame my dnes – s obeťami a za obeť našich hriechov.

Záver pre všetkých, veriacich aj neveriacich. Tento rok slávime Veľkú noc nie za radostného hlaholu zvonov, ale za zločinného hluku bômb a ničivých výbuchov, ktoré sa dejú neďaleko od nás. Pripomeňme si, čo raz odpovedal Ježiš na správu o Pilátovom krviprelievaní a páde veže v Siloe: „Ak sa neobrátite, všetci podobne zahyniete.“ (Lk 13,5) Ak nepremeníte svoje kopije na kosáky, svoje meče na pluchy (Iz 2,4) a svoje rakety na továrne a byty, všetci rovnako zahyniete!

Jednu vec nám nedávne udalosti znenazdania pripomenuli. Istoty sveta sa môžu zmeniť zo dňa na deň. Všetko sa pomíňa, všetko starne, všetko – nielen „blažená mladosť“ – sa vytráti. Je iba jediný spôsob ako sa vykmútnúť prúdu času, ktorý berie všetko so sebou: prejsť k tomu, čo sa nepomíňa! Dať nohy na pevnú zem! Veľká noc, Pascha, znamená prechod. Uskutočnime všetci tento rok tú pravú Paschu, ctihodní otovia, bratia a sestry: prejdime k Tomu, ktorý sa nepomíňa. Prejdime teraz srdcom, prv než prejdeme jedného dňa telom!

Preklad: Slovenská redakcia Vatikánskeho rozhlasu
Ježiš pred Pilátom, Mihály Munkás, olej na plátne, 1881,
Déri múzeum Debrecín, wikipedia
Vojna na Ukrajine zasahuje nevinných,
záber z bombardovanej pôrodnice v Mariupole

PRE TÝCH, KTORÍ V SEBE CÍTIA KŇAZSKÉ POVOLANIE

PRIHLÁŠKA DO KŇAZSKÉHO SEMINÁRA

Pozývame tých, ktorí cítia povolanie ku kňazstvu, aby sa ozvali svojmu farárovi a prihlásili sa do Kňazského seminára sv. Karola Boromejského v Košiciach.

V súčasnosti sa pripravuje na kňazstvo v Košickom seminári 24 kandidátov za Košickú arcidiecézu a 5 za Rožňavskú diecézu.

Prihlášku je potrebné poslať elektronicky a tiež poštou poslať vyplnené tlačivo prihlášky spolu s prílohami na adresu:

Katolícka univerzita v Ružomberku, Teologická fakulta, Hlavná 89, 041 21 Košice.

Prihlášku je potrebné podať do 30. 4. 2023.

DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ

V KŇAZSKOM SEMINÁRI V KOŠICIACH

30. apríla 2023 – Nedeľa Dobrého Pastiera; program:

11:00 sv. omša v seminárnom kostole, organizovaná prehliadka seminára, obed, program pre deti

15:00 Korunka Božieho Milosrdenstva; kultúrno-spoločenský program

17:30 večery v seminárnom kostole

PRE ZÁUJEMCOV O ŠTÚDIUM NA TEOLOGICKEJ FAKULTE

Teologická fakulta v Košiciach v akademickom roku 2023/24 poskytne vzdelávanie v týchto študijných programoch:

1. bakalárske programy: sociálna práca, učiteľstvo predmetu náboženská výchova,
2. magisterské programy: katolícka teológia, sociálna práca, učiteľstvo predmetu náboženská výchova
3. doktorandské programy: katolícka teológia, charitatívna a misijná práca.

Termín podania prihlášky: na bakalárske a magisterské štúdium do 30. 4. 2023; na doktorandské štúdium: do 31. 5. 2023.

Viac info na: www.tf.ku.sk, v časti Uchádzači o štúdium.

Master v teológii manželstva a rodiny Inštitút náboženských vied pri Teologickej fakulte, Košická arcidiecéza a Akadémia Karola Wojtyły otvárajú prihlasovanie na akademický rok 2023/24 v programe Master v teológii manželstva a rodiny. Program je určený pre osobnú a profesionálnu formáciu jednotlivcov, manželských párov, odborníkov, kňazov, zasvätených a budúcich koordinátorov pastorácie rodín vo farnostiach v oblasti zameranej na manželstvo a rodinu z pohľadu teológie a spoločenských vied. Lektormi programu sú kňazi, manželia - odborníci zo Slovenska a zahraničia. Štúdium trvá dva roky. Prihlášky poslať do 30. 4. 2023.

Viac info na www.tf.ku.sk, v časti Štúdium a vzdelávanie / Kontinuálne vzdelávanie.

ZMŔTVYCHVSTANIE

Blahoslavený Ján z Fiesole, lepšie známy ako **Fra Angelico** alebo Angelik (tal. il Beato Angelico), krstným menom Guido alebo Guidolinus (* koniec 14. storočia, Vicchio – † 18. február 1455, Rím) bol florentský rehoľník – dominikán a maliar. Preslávil sa nezvyčajným nadaním, ale aj svätým spôsobom života; bol pokorný, prostý a skromný.

Narodil sa koncom 14. storočia v dedine Vicchio ako Guido alebo Guidolinus. V mladom veku sa vyučil maliarstvu vo Florencii. Neskôr so svojím bratom Benediktom vstúpil do konventu Rehole kazateľov – dominikánov vo Fiesole.

Okolo roku 1420 prijal rehoľný habit z rúk bl. Jána Dominiciho.

Po kňazskom svätení bol dva razy vikárom a potom priorom konventu vo Fiesole. V tomto konvente zanechal mnoho oltárnych obrazov z rokov 1425 – 1438, keď tu pôsobil. Po prosbe priora konventu sv. Marka vo Florencii tiež vyzdobil celú budovu tohto kláštora (1439 – 1445). *Odtiaľ pochádza aj vyobrazenie Zmŕtvychvstania, ktoré je na titulnej stránke tohto čísla časopisu.*

Pápež Eugen IV. ho pozval do Ríma, aby vymaľoval jednu kaplnku v Bazilike svätého Petra (starej) a v Apoštolskom paláci. Taktiež vyzdobil súkromnú kaplnku (Kaplnka Mikuláša V.) a pracovňu pápeža Mikuláša V., ktorý mal Angelika vo veľkej úcte. Jeho ďalšie diela môžeme nájsť v konvente sv. Dominika v Cortone (1438) a v katedrále v Orviete (1447).

Pápež Eugen IV. ho chcel vymenovať za arcibiskupa Florencie, ale Angeliko namiesto seba navrhol sv. Antonína Florentského.

Fra Angelico zomrel v dominikánskom konvente pri bazilike Santa Maria sopra Minerva v Ríme v povesti svätosti 18. februára 1455. V tomto kostole je tiež pod mramorovým náhrobkom s jeho podobizňou pochovaný.

Po smrti Fra Angelica ho nazvali blahoslaveným Angelikom, napriek tomu, že oficiálne blahorečený v tom čase nebol. Jeho liturgickú úctu potvrdil až pápež sv. Ján Pavol II. 3. októbra 1983 pre Rehoľu kazateľov (dominikánov).

prevzaté z wikipedia.org

OZNAMY

VEĽKONOČNÉ OBRADY 2023 V NAŠEJ FARNOSTI

ZELENÝ ŠTVRTOK PÁNOVEJ VEČERE

6. 4. 2023

Sv. omše budú takto:

18:00 – Petrovce n/L

18:00 – Nacina Ves

VEĽKÝ PIATOK – SLÁVENIE UTRPENIA A SMRTI PÁNA

7. 4. 2023

Obrady budú takto:

15:00 – Lesné

15:00 – Nacina Ves

15:00 – Petrovce n/L

Krížové cesty na Veľký piatok

10:00 – Petrovce n/L

18:30 – Nacina Ves

BIELA SOBOTA

8. 4. 2023

Vyloženie Oltárnej sviatosti:

8:00 – Petrovce n/L

8:15 – Nacina Ves

8:30 – Lesné

Požehnanie jedál:

15:00 – Lesné

15:30 – Vybuchanec

16:00 – Petrovce n/L

16:30 – Nacina Ves

Veľkonočná vigília Pánovho zmŕtvychvstania:

19:30 – Petrovce n/L

19:30 – Nacina Ves

VEĽKONOČNÁ NEDEĽA PÁNOVHO ZMŔTVYCHVSTANIA

9. 4. 2023

9:00 – Lesné

9:00 – Petrovce n/L

10:30 – Nacina Ves

10:30 – Vybuchanec

VEĽKONOČNÝ PONDELOK

10. 4. 2023

8:00 – Suché

9:15 – Lesné

9:15 – Nacina Ves

10:30 – Petrovce n/L

Nedeľa – 16. 4. 2023 – mesačná zbierka na kostolné potreby

ZO ŽIVOTA FARNOSTI: MAREC

Zosobášili sa:

Daniel Sliško a Simona Slišková, r. Tokárová

Nacina Ves

Nech sú šťastní a Bohom požehnaní!

Opustili nás:

Michal Balombini – Suché

Rok narodenia – 1957

Ján Košičan – Suché

Rok narodenia – 1932

Odpočinitie večné daj im Pane a svetlo večné nech im svieti, nech odpočívajú v pokoji.

ŮMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA APRÍL

VŠEOBECNÝ: *Za kultúru nenásilia.*

Modlime sa, aby prevládala kultúra pokoja a nenásilia, aby štáty a ich občania čoraz menej siahali po zbraniach.

ŮMYSEL KBS: *Aby sme o nádeji a radosti vzkriesenia dokázali svedčiť v spoločnosti.*

ROZPIS SVÄTÝCH OMŠÍ NA APRÍL 2023

1. 4., SO	sv. Hugo, biskup	8:00	Lesné
2. 4., NE	Kvetná nedela – nedela utrpenia Pána	8:00	Petrovce n/l
		9:15	Nacina Ves
		10:30	Lesné
3. 4., PO	sv. Richard, biskup	18:00	Nacina Ves
4. 4., UT	sv. Izidor, biskup a učiteľ Cirkvi; bl. František Marto	17:00	Petrovce n/l
		18:00	Vybuchanec
5. 4., ST	sv. Vincent Ferrer, kňaz; sv. Irena, panna a mučenica	18:00	Lesné
6. 4., ŠT	Zelený štvrtok	18:00	Petrovce n/l
		18:00	Nacina Ves
7. 4., PI	Velký piatok	10:00	krížová cesta Petrovce n/L
	obrady Velkého piatku	15:00	Lesné
	obrady Velkého piatku	15:00	Nacina Ves
	obrady Velkého piatku	15:00	Petrovce n/l
		18:00	krížová cesta Nacina Ves
8. 4., SO	Biela sobota	19:30	Petrovce n/l
		19:30	Nacina Ves
9. 4., NE	Velkonočná nedela Pánovho zmŕtvychvstania	9:00	Petrovce n/l
		9:00	Lesné
		10:30	Nacina Ves
		10:30	Vybuchanec
10. 4., PO	Velkonočný pondelok	8:00	Suché
		9:15	Lesné
		9:15	Nacina Ves
		10:30	Petrovce n/l
11. 4., UT	sv. Stanislav, biskup a mučeník; sv. Gemma Galgani, panna	17:00	Petrovce n/l
		18:00	Vybuchanec
12. 4., ST	sv. Július I., pápež; sv. Jozef Moscati, lekár	18:00	Lesné
13. 4., ŠT	sv. Martin I. pápež a mučeník; bl. Ida, panna	18:00	Petrovce n/l
14. 4., PI	sv. Lidvína, panna	18:00	Nacina Ves
15. 4., SO	sv. Teodor; bl. Damián de Veuster, kňaz	18:00	Petrovce n/l
16. 4., NE	Nedela Božieho milosrdenstva	8:00	Suché
		9:15	Nacina Ves
		10:30	Lesné
17. 4., PO	sv. Rudolf, mučeník; bl. Katarína Tekakwitha, panna	18:00	Nacina Ves
18. 4., UT	sv. Antúza, panna	17:00	Petrovce n/l
		18:00	Vybuchanec
19. 4., ST	sv. Lev IX, pápež	18:00	Lesné
20. 4., ŠT	sv. Anicét, pápež	18:00	Petrovce n/l
21. 4., PI	sv. Anzelm, biskup a učiteľ Cirkvi; sv. Konrád z Parzhamu, rehoľník	18:00	Nacina Ves
22. 4., SO	sv. Soter, pápež; sv. Kajus, pápež	18:00	Lesné
23. 4., NE	3. veľkonočná nedela	8:00	Vybuchanec
		9:15	Nacina Ves
		10:30	Petrovce n/l
24. 4., PO	sv. Juraj, mučeník; sv. Fidél zo Sigmaringu, mučeník	18:00	Nacina Ves
25. 4., UT	sv. Marek, evanjelista	17:00	Petrovce n/l
		18:00	Vybuchanec
26. 4., ST	sv. Klétus, pápež	18:00	Lesné
27. 4., ŠT	bl. Zita, panna služobnica	18:00	Petrovce n/l
28. 4., PI	sv. Peter Chanel, kňaz a mučeník; sv. Ľudovít Mária Grignon de Montfort, kňaz; sv. Gianna Berettová-Mollová, matka rodiny; sv. Valéria	18:00	Nacina Ves
29. 4., SO	sv. Katarína Sienská, panna a učiteľka Cirkvi, spolupatronka Európy	8:00	Nacina Ves
30. 4., NE	4. veľkonočná nedela	8:00	Petrovce n/l
		9:15	Nacina Ves
		10:30	Lesné